

MEDLEMSBLAD FOR HORSSENS ROKLUB

EFTERÅR 2021 - 48. ÅRGANG

BUNDPROPPEN

EN SKØN SÆSON GÅR PÅ HÆLD....

En dejlig kaninlangtur på Silkeborgsøerne
12. september 2021

Læs historien på side 23

INDHOLD

Formandens klumme.....	4
Kaproning, kaniner og krampe.....	5
DM – forbundsmesterskab til Aage Petersen.....	6
Hilsen fra en gammel fjordbisse.....	7
”Ro alle ture”.....	9
Ålandsøerne - en ferielangtur.....	10
Foredragsaften.....	13
Kom med ud at gå.....	14
eRoning.....	15
Kanininstruktion.....	16
Langdistancekaproning i 2021.....	18
Minna – en vårhare på snart 84 år.....	20
Kaninlangtur på Silkeborgsøerne.....	23
Løvfaldstur Hobro – Hadsund – Hobro.....	24
Loppemarked.....	25
Tak til sponsorerne.....	26

Bundproppen:

Redaktion: Ria Hessler, Layout: Annemette Lundgaard.

Indlæg til næste nr. sendes til ria@hessler.dk - deadline 5. marts 2022

Forsidefoto: Kaninlangtur, ved Slåensøen. Foto: Vibeke

HORSENS ROKLUB

HORSENS ROKLUBS BESTYRELSE 2021/2022

Formand

Vibeke Byskov
24 66 61 04 / formanden@horsens-roklub.dk
privat: byskovs@hotmail.com

Kasserer

Niels Kristian Skou
29 93 50 33 / nkskou@gmail.com

Næstformand

Linda Kærgaard Nielsen
lindakn80@gmail.com

Husforvalter

Mariane Sand
marianesand@gmail.com

Sekretær

Ellen Therkildsen
ellensolvejg@gmail.com

Bygninger og både

Leif Nielsen
lehenie@gmail.com

1. Suppleant

Frode Riget/
froderiget@gmail.com

2. Suppleant

Ulla Skov Larsen
ulla.skov@hotmail.com

Rochef og materiale- forvalter på Fjorden

Jørgen Vestergård
xjve@mail.dk

Materialeforvalter på Bygholm Sø

Sten Holmbæk
sten.h@mail1.stofanet.dk

Horsens Roklubs venner: Formand

Klaus Hougaard
klaushougaarddk@gmail.com

FORMANDENS KLUMME

Nu er covid 19 ved at slippe sit tag i Danmark og også i Horsens Roklub. Vi er tæt på "normale tilstande" og det er dejligt. Roklubben er sluppet nådigt - heldigvis, og derfor ingen klumme fra formanden i et corona år, uden en kæmpe tak til jer alle, for så vedholdende at bakke op om alle de mange restriktioner vi har været udsat for - uden den opbakning, kunne det let være gået helt galt – TAK!

Sæsonen startede med en fortsættelse af alle vinterens restriktioner: forsamlingsrestriktioner, et lukket klubhus med kun meget begrænset adgang, ingen klubaftner og sociale arrangementer, kun sæbe, sprit og håndvask igen og igen og igen. Det gik specielt ud over vores mange nye "kaniner" der modtog instruktion ude i sol, blæst og regn, og undervist i en kold bådhal, rystende af kulde. Det har vist sig at det får man en herlig gruppe roer ud af – måske skal vi prøve det igen næste år?

Der blev afholdt OL i sommer, under en transmission fra konkurrencerne i roning udtalte kommentatoren: en eliteroer er stærk som en vægtløfter, høj som en basketballspiller, har lunger som en bjergged, løbehjerte som en sprinter og koncentration som en skakspiller!!

Mindre kan selvfølgelig gøre det, men der er da ingen tvivl om, at vi roere er gjort af et solidt stof – vi er ikke sådan at vælte omkuld – vel?

Vi afholdt generalforsamling den 25. maj - flere måneder forsinket. Den "gamle bestyrelse" arbejdede ufortrødent videre fra februar måned frem til valget af den "nye bestyrelse" – også stor tak til jer afgående bestyrelsesmedlemmer, som fortsatte arbejdet uden at kny.

Vi arbejder i bestyrelsen efter følgende (så flot formuleret af vores sekretær i det første referat, at det tåler en gentagelse): "Horsens Roklub skal være en klub med stor mangfoldighed og med mange forskellige aktiviteter, den skal kunne rumme mange forskellige mennesker, og der skal holdes en ordentlig tone. Det er også vigtigt at melde klart ud, hvis der er problemer eller uoverensstemmelser, og kom gerne med nye forslag og ideer".

Det er godt med den type formuleringer, det hjælper os med at holde retningen i en omskiftelig hverdag og gør det lettere at træffe nye beslutninger, når det er nødvendigt.

Den kommende tids helt store opgave bliver at sikre klubbens fremtid. Aktuelt deltager vi i en lang række ret forskelligartede møder, med forskellige dagsordner og forskellige løsningsmodeller. Det jeg her arbejder for, er den bedst tænkelige løsning for vores roklub. Det betyder at vi som minimum skal opretholde den plads vi i dag har til rådighed i vores klubhus, vi skal have let adgang til fjorden, mulighed for opbevaring af vores både let og sikkert, træningsmuligheder, værkstedsfaciliteter og trafikal adgang. Der bliver helt sikkert nok at tage fat på i den kommende tid. I kan forvente at blive informeret, inddraget, involveret i det hele!

Jeg håber på jeres støtte og store engagement – også i dette arbejde.

Mange rohilsner
Vibeke

Kaproning, kaniner og krampe

"Panta Rei!" Sådan sagde de gamle grækere. "Alting flyder". Det betød, at alt var i konstant bevægelse og forandring, men også at alt var nyt... og "nyt" var lige præcis nøgleordet for de to kaniner, Claus og Jacob, som var blevet lokket med til kaproning i Kolding den 21. august, sammen med Linda, Carl Johan og Tommy. Rammerne om konkurrencen var perfekte og vejret tog sig ud fra sin bedste side. Horsens Roklub stillede med en 4'er, og mindst 2 af de 5 i båden gik til konkurrence uden helt at vide, hvad de gik ind til.

Forberedelserne var helt i top. De sidste 3 uger op til konkurrencen roede vi rundt som gale i både sol, regnvejr og storm. Vi lærte en masse om rytme, teknik og hurtige skift... og de 3 garvede roere lærte helt sikkert noget om tålmodighed. Men vi var fortrøstningsfulde (stadig uden helt at vide, hvad vi gik ind til), og stemningen blev endnu bedre, da vi lørdag morgen kørte til Kolding i høj sol og med en vind, som havde valgt at være et andet sted end Kolding den dag.

Selve kaproningen er der ikke så meget at sige om, primært fordi vi allerede fra første kilometer var presset helt ud i tovene. De begynderfejl en kanin endnu ikke har sluppet, blomstrede i fuldt flor, og allerede efter første kilometer havde jeg så meget krampe i underarmene, at fingrene reagerede som kogt spaghetti.

Men selv om der på dette tidspunkt var 9 kilometer igen, var den gennemgående følelse god. At få lov at sidde på vandet på den måde, og være fælles om et projekt med 4 andre, et projekt som ene og alene er for egen fornøjelses skyld, er en ubeskrivelig oplevelse. Det ved I alle sammen, I oplever det i glimt hver gang I er på vandet. Men for mig var der endnu et aspekt i det: følelsen af at bruge sin krop fuldt ud, og måske endda overskride en mental grænse, er en følelse jeg ikke har haft siden jeg som gymnast blev pisket gennem benhård styrketræning.

Derfor blev det fysiske og mentale slid nærmest en ekstatiske fornemmelse. En følelse af vild morskab, da en snæver vending resulterede i at vi klappede en bøjle med en åre, total forbløffelse da nogen på et tidspunkt havde overskud til at snakke om flyvemaskiner (mens jeg selv overvejede om jeg skulle kaste op i båden eller over rælingen), og opdagelsen af at man kan overskride grænser, da afslutningen blev annonceret med "KOM SÅ, de sidste 10 stærke"... som endte med at blive gentaget 5 gange på grund af en fejlslagen afstandsberægning fra styrmandens side.

De 54 minutter i båden var alting umiddelbart, uden filter. Bagefter var der kolde pølser og varme øl, eller måske var det omvendt, jeg var ret træt på det tidspunkt... og nå ja, så hjalp det selvfølgelig også at vi vandt, selv om det kun var med få hundrededele.

På vegne af to kaniner og 3 garvede sæler
Jacob Bie-Hansen

Bøgebajer til Tommy, Jacob, Claus, Carl Johan og Linda. Foto: Ria

DM – forbundsmesterskab til Aage Petersen

Vi smykker os i lånte fjer, og ønsker Aage Petersen og hans makker Frede Nørskov Nielsen tillykke med forbundsmesterskabet i MM2X (Masters Mænd dobbeltsculler) som de vandt ved DM som blev afholdt i Sorø d. 18. september. Aage er medlem af flere roklubber, hvoraf en er Horsens Roklub og en anden er Fredericia Roklub. Aage og Frede stillede op for Fredericia og vandt i overlegen stil en tæt finale med seks både. Stort tillykke med mesterskabet!
Linda Kærgaard Nielsen

Hilsen fra en gammel fjordbisse

Hermed vil jeg helt uden forbehold erklære min kærlighed til Horsens Fjord. Den er den smukkeste i hele perlekæden af skønne østjyske fjorde fra Mariager Fjord i nord til Flensborg Fjord i syd. Det skal jo – med genforeningsåret i frisk erindring – ikke glemmes, at den sidstnævnte også må regnes med til de danske fjorde, selv om det siden skæbneåret 1864 nu kun er dens nordside, der hører til kongeriget. Omvendt kan det diskuteres, om landets nordligste fjord, altså Limfjorden, kan betragtes som en egentlig fjord. Den er jo, til forskel fra alle de andre, åben i begge ender! Det dobbelte indløb fra Vesterhavet i Agger- og Thyborønkanalen blev ganske vist først dannet ved stormfloder i henholdsvis 1825 og 1862. Men dermed ligger Limfjorden i dag ikke som en typisk fjord, men som et storlået gennemstrømningsfarvand mellem Vesterhavet og Kattegat.

Men tilbage til min kærlighed til vores egen Horsens Fjord, som jeg ikke kan blive træt af at glæde mig over, og det hænger jo på det nærmeste sammen med dette at opleve den som roer. Jeg har desværre aldrig været ungdomsroer – hvilket er en afgjort mangel i min opdragelse! Først i en alder af 45 år blev jeg i 1977 medlem af Horsens Roklub – men det betyder trods alt, at jeg nu har roet i halvdelen af mit liv, altså de sidste næsten 45 år. Der findes nogle få i klubben, som har roet betydelig længere. Minna for eksempel har været aktiv roer siden sin pure ungdom, og svinger dog stadig åren som en 25-årig, og Fessor er en legende – men ingen af dem er dog nær så gammel som jeg.

Jeg er en gammel fjordbisse. Det vil sige, at jeg fortrinsvis har holdt mig inden for det, som nu i klubbens reglement kaldes "dagligt rofarvand". Vist har jeg da også roet uden for dette – adskillige gange på den lille "langtur" rundt om Hjarnø og mange gange rundt om Endelave! Vi er endnu en lille flok, som kalder sig "mandagsroerne". Den har fordums i mange år dyrket weekend-ture til Endelave, overnattet (og spist!) i sommerhus derovre og i dagtimerne roet de

25 km øen rundt. Et år roede vi på en enkelt lørdag-søndag hele tre gange rundt. Men der var også nogle få gange, hvor vi slet ikke kom på vandet, fordi blæsten var for hård – den kan faktisk være temmelig strid rundt om den lille ø. Til gengæld var der også ét år, hvor vi var afsted med tre både, en fireårers til pigerne og to toårers til mændene, men hvor vi alle besluttede kun at ro ud til øens nordspids, kaldet Øvre, og lidt om på østsiden. Det at man denne ene gang ikke var til sinds at ro hele vejen rundt skyldtes dog kun, at vejret var så umanerlig varmt og dejligt, så de fleste foretrak at slikke solskin ude på Øvre – for så at returnere i den modsatte retning til udgangspositionen, hvorved man dog kun nåede ca. en tredjedel af afstanden hele øen rundt. I den båd, jeg var med, var der foruden mig, to af klubbens dengang mest erfarne langtursstyrmande. Vi tre besluttede dog at ro lidt længere om langs sydkysten og så vende tilbage til de andre, idet vi regnede med, at de stadig lå dér og tog solbad. Det var vores agt at vende præcis dér, hvor man var nået halvejs rundt; for så ville vi jo ved hjemkomsten alligevel have roet, hvad der svarede til en tur hele vejen rundt! Men jeg, som kun er korttursstyrmand, havde imidlertid den ubetingede fordel, at jeg siden min tidlige barndom og livet igennem hvert år har tilbragt næsten alle ferier på Endelave, så jeg havde betydelig mere stedkendskab til kysten end de to andre. Denne fordel udnyttede jeg ved et par gange at overtale dem til, at vi bare lige skulle ro rundt om den næste pynt (dem er der mange af langs øens kyst); for når vi havde passeret den, var vi nok nået halvejs, og så var det tid at vende tilbage til pigerne. Den plan var de to erfarne med på. Men da vi så var kommet omkring bemeldte pynt – eller var det måske den næste, eller den næste igen? – så måtte jeg lade dem forstå, at nu ville tilbageturen faktisk blive noget længere, end hvis vi bare fortsatte og tog hele turen rundt! Det gjorde vi så. Og da vi nåede frem til slæbestedet tæt ved sommerhuset, så var

de to andre bådhold jo for længst kommet hjem den modsatte vej – og de var allerede godt i gang med at tilberede det traditionsrige festmåltid til lørdag aften. Og alle var glade.

Vi må ikke ro fra fastlandet til Endelave, da vi derved ville komme langt ud over den af Dansk Rosport fastsatte sikkerhedsgrænse til nærmeste kyst. Så den eneste mulighed for roning derovre er at få bådene med færgen. Vi har derfor haft god brug for klubbens bådtrailer.

Ellers tager jeg helst ikke med på langture over flere døgn; for helt ærligt har jeg det i min alder ikke så godt med at overnatte "på feltfod". Til gengæld blev jeg meget glad, da den daværende bestyrelse for klubben for nogle år siden udvidede området for dagligt rofarvand helt ud til Alrømolene og Alrødæmningen. Indtil da lå ydergrænsen kun halvt ude i fjorden, ved en linje fra Dysbjerg til Brakøre. Så nu kan man på en enkelt dag eller blot nogle få timer komme ganske langt omkring i dagligt rofarvand, ja faktisk rundt i hele fjorden. Jeg er for længst blevet fortrolig med hver en bugt og hvert et lille næs. Og

jeg nyder af mit ganske hjerte den prægtige natur – skovens stærke farver netop her i efteråret, det skiftende lys over vandet, de nysgerrige sæler og marsvinene, verdens mindste hvaler, når de i muntert parløb suser af sted lige under vandfladen og kun kommer til syne, når de i korte øjeblikke dukker op for at hente luft. Og ikke mindst glæder jeg mig over det fantastiske fugleliv, som i de senere år er blevet desto mere beriget med havørnene på Vorsø. Lidt stolt er jeg da også over, at det var mig, der "opfandt" positionen "Vorsø Østre Ende", som jeg for fire år siden bad Claus Walter fra bestyrelsen om at føje til rokorts liste over positionerne i dagligt rofarvand, hvor den jo siden er blevet et meget populært mål. Men husk, at østre ende ligger helt derude, hvor man får øje på Vorsøkunstneren Jens Gregersens lille hvide depotlade inde på fastlandet bag øen. Dér, netop dér er positionen. Det er en fin lille tur. – Og kort sagt, jeg har det godt som fjordbisse.

Carl Lomholt

Foto: Carl Johan

"Ro alle ture"

– Et arrangement, der så dagens lys sidste år, blev gentaget 1.-2. oktober i år. Det strækker sig over 24 timer, hvor vi forsøger at ro alle de ture, der er registreret på rokort.

Desværre var vejret ikke rovejr fredag, så det blev kun til - meget hyggelig – fællesspisning den dag, men så var vi klar lørdag morgen, som startede med fælles morgenmad. Mange roere tog 1. tur og kom våde i land, men efter en lækker frokost blev det tørvejr og næsten vindstille.

Klokken 16 sluttede det vellykkede arrangement med "bobler" og kage – ikke mindre end 2 roere rundede de 1000 km; TILLYKKE til Fessor og Tommy!!! 23 roere roede ialt 539 km – nogle var på vandet både 2 og 3 gange.

En stor tak til Karen og Niels Kristian, som var tovholdere i dette – forhåbentlig tilbagevendende – arrangement.

Gitte Enghild

Gitte og Else i åen

Karen, Børthe og
Niels Kristian roede
Den store Fjord
rundt, 38 km

Tommy rundede de
1000 km og viste
sig også som kyndig
champagne-åbner

Else og Anna i åen

Ålandsøerne - en ferielangtur

Af Lars Bak

Fessor har minder fra en ferielangtur på Ålandsøerne i fordums tider. Sidste sommer skulle turen så have været gentaget, men coronaen var skyld i aflysningen. Der var bestilt og betalt et dejligt hus lige ved vandet med eget bådehus 25 km fra Mariehamn, men på trods af Corona, ville udlejeren ikke refundere beløbet, men gerne flytte datoen.

Turen blev henlagt til midt i august dette år og 8 roere fra klubben deltog. Jeg havde tænkt, at den køretur med trailer fra Horsens til færgeren ved Kapellskær, 80 km nord for Stockholm, ville være noget af en killer, men omvendt så havde flere familiedemedlemmer været på Ålandsøerne og talt varmt for området, så jeg glædede mig.

Roning i skærgård er noget helt usædvanligt, da øer på afstand både ligner hinanden og glider sammen, så man ind imellem kan få opfattelsen af at ro mod en mur. Minder fra ferielangturen til Hvaler i Norge for tre år siden i bagende sol hver dag i en uge var en kæmpeoplevelse.

Køreturen op gennem Sverige viste sig ikke at være nogen killer. Niels Kristians Toyota Yaris kører jo glimrende og det på trods af tagbagagebærere, op-pakning og fire granvoksne personer i bilen. Birgitte havde fundet et dejligt overnatningssted 5 km før Kapellskær, og de to biler fulgtes ad på hele turen med 80 – 90 km /t. Vi havde mad med hjemmefra til turen op samt aftensmad. Vi overnattede i det mest idyllisk beliggende røde ødegårdslignende træhus. Næste dag var vi i Mariehamn ved middagstid, men kunne først overtage huset kl. 16. Vi delte os i to grupper og besøgte henholdsvis et orlogsmuseum og et kunst/kulturhistorisk museum. Vi ankom til Villa Kommodor ved 16 tiden og glædede os over et stort hus med flere små udendørs hytter (et af dem med das). Desuden havde vi egen badebro og bådehus, hvor bådene kunne ligge om natten.

Vejrudsigten for ugen var ikke just opmuntrende, så det var med at komme ud af hullerne allerede første dag, hvor der ikke var mere end 3 – 4 m/sek.

Vi boede mod vest på øen Lumparland (se prik på kort). Vi planlagde første dagstur på ca 40 km rundt om Lumparland med ny besætning ved Viking terminalen Långnæs, som ligger på et næs midt på øen mod øst. Som den dygtige iagttager kan se, så er der kun en meget smal passage, hvor vi runder sydspidsen af Lumparland og roer stik øst. Kunne vi mon passere? På mit google maps fandt jeg passagen og forstørrede den op og pludselig var der passage nok til bådene (den lo vi meget af den uge!) Vi kom igennem, men det var med årer langs og mellem bagbords- og styrbords mærker, da vi roede mellem både oversøiske og skjulte skær. At en langtursstyrmand styrede den forkerte vej om et rødt mærke med et bump i båden som resultat forbigår vi i tavshed.

Det var en fed rotur op mod Långnæs.

Dagen efter roede vi ud af vores vig og mod nord, rundede fyret og roede ned gennem Kapellviken. På den tur fandt vi ud af, at der helt i bund var et sted, hvor vi kunne lægge op og spise frokost en dag, hvis det skulle komme på tale. Bortset fra denne vig, var der nemlig klipper overalt, så det var stort set umuligt at finde steder, hvor man kunne lægge til. Området vi observerede, da vi roede forbi, var et grønt kommunalt område med en fin badebro. Det

skulle senere vise sig, at den opdagelse faktisk reddede vores Ålandstur.

Tilbage til dagens tur. Vi roede mod nord og ud af vigen, svingede mod øst og 5 km sydpå var der et lille færgested med en kabelfærge, hvor vi havde planlagt skifte. Her ventede Birgitte og Eigil, men vi måtte ind gennem noget træls bevoksning for at ankre op – det var helt Amazon agtigt med masser af insekter og skjulte sten. Vi spiste frokost og skiftede mandskab. Thea kørte Mercedes for første gang, og Eigil havde ikke ro i sjælen før vi kom tilbage til Villa Kommodor og konstaterede, at bilen var intakt.

En griner: Thea og Anna boede i en af hytterne med das udenfor. En morgen smækkede Thea sig inde og efter megen råben og banken, opdagede Anna missæren. Inden hun lukkede Thea ud, hentede hun sit kamera og tog billedet af Thea i glughullet, som ses på billedet herover.

Her skulle ikke grines: Da vi skiftede på førstedagen, hvor undertegnede og Anna stod af, begyndte det at pisse ned – vi sagde god tur og kørte i Niels Kristians bil hjem til Villa Kommodor, mens regnen stod ned i stænger. (Se billedet nerderst på siden).

Vi fik både set Mariehamn og nogle historiske steder på Åland. Onsdag blæste det så meget, at vi blev i land og kørte på udflugt. Vi kørte til Bomarsund, som er bygget af russerne i starten af 1800 tallet. Et stort slag foregik i forbindelse med Krim krigen, hvor franske og engelse tropper fuldstændig ødelagde fortet, som var under russisk kommando, men forsvaret af 300 finske soldater. Der er i dag kun ruiner tilbage, idet omkring 700.000 store sten fra fortet blev sejlet til Helsinki og blev brugt til Uspenski Katedralen. Vi besøgte herefter Kastelholm slot, som er Ålands eneste fæstningsanlæg fra middelalderen. Den seneste restaurering er fra 1990'erne og slottet er i dag et museum, der var interessant at besøge. Jeg nævnte tidligere, at Kapellvigen reddede vores tur. Vi forsøgte en af dagene midt i ugen at ro ud

af vores vig for at runde øens nordlige punkt med henblik på at søge ind i Kapellvigen og lægge bådene op der, så vi kunne bruge den vig dagene derefter og ro i læ af vestenvinden. Det forsøg måtte vi opgive. Fessor, som den dag holdt fri, havde forudset, at det ville blive vanskeligt at ro mod nord med vestenvinden ind fra siden – han fik ret. Vi måtte vende om og roede hjem efter den dags ca 6 km roning. Nogle af os så imidlertid en havørn relativ tæt på.

Vi holdt rådslagning om aftenen til lidt rødvin og blev enige om at flytte bådene fra vores bådhus op på traileren og køre dem over til bunden af Kapellvigen – såmænd kun en tur i bil på små 5 km. De næste to dage roede vi så rundt i Kapellvigen, som på mange måder var et interessant bekendtskab. Det var ganske enkelt umuligt at undslippe den vig, og det måtte vi så tage til takke med de sidste par dage, og derfor blev det ikke til meget mere end 10 – 15 km pr dag. Vi havde jo til stadighed 2 personer på land, der sørgede for indkøb og aftensmad. Heldigvis var vi et godt rohold med gode kokke, og vi boede i magelige omgivelser i et hus, hvor der ikke manglede noget. Det kunne fint opveje, at de fleste af os kun fik roet en 80 – 90 km denne uge. En god ro uge er jo også kendetegnet ved gode snakke om aftenen. Fx havde vi en af aftenerne en livlig debat om forskelle og ligheder mellem galgenhumor, sarkasme og ironi. Ofte er der en sammenhæng mellem humoristisk sans og begavelse, men der findes sjældne elsempler på, at begavede mennesker totalt er blottet for humoristisk sans. Det gælder selvfølgelig ikke nogen af os. Fredag efter dagens rotur i Kapellvigen pakkede vi både på det grønne område.

En griner: På sidstedagen fik vi besøg af vores i Finland bosiddende vært, som var på Åland for at renovere et nyindkøbt hus i nærheden af Villa Kommodor. Han medbragte én øl som gave til os 8, en øl brygget specielt til huset med fint billede udenpå af huset om omgivelserne samt et billede af Stefan – 1 øl 25 cl.

Vi skulle med en færge lørdag ved 13 tiden, så vi havde en relativ rolig lørdag morgen med morgenmad, frokost til færgeturen samt medbragt aftensmad til vores overnatningssted 300 km syd for Stockholm. Bortset fra en ekstra halv time i kø ved Stockholm havde vi en fin tur til vandrehjemmet, som var et fund. Vi havde frikadeller og kartoffelsalat samt én karton rosé tilbage til et godt aftensmåltid.

En gåde: Hvorfor var det meget nemmere at pakke bilerne med bagage til hjemturen end til turen op?

Svar: Vi havde ingen rød/hvid/rosé kartoner med hjem – Eigil viste os iøvrigt, hvordan man får de sidste dyrebare dråber ud af sådan en karton.

Næste morgen kørte Eigil, Birgitte, Fessor og Vibeke tidligt afsted. Vi spændte traileren efter Yarisen og rullede mod Danmark ved 8-tiden. Og jeg må sige, at jeg er imponeret af den lille bils kræfter – NK brugte alle 6 gear igen og igen.

Tilbage ved roklubben efter en hjemtur i bagende sol og svag vind! ventede de andre, så vi ved fælles hjælp fik gjort både rene og sagt farvel og tak for denne gang.

Med nogle fortærskede ord: Ferielangture kan noget!

FOREDRAGSAFTEN

Mandag den 14. februar 2022

I Horsens Roklub på Langelinie, med Frank Miller og Torben Mikkelsen der vil fortælle om Sydbyen med Spedalsø fra år 1900 og op til i dag, på især postkort men også billeder.

I er velkomne til at tage postkort og billeder med til aftenen samt venner og familie.

Foredraget starter kl. 18.30 og forventes at tage ca 2 timer. Derefter vil klubben være vært med kaffe og kage til sædvanlige billige klubpriser.

Vi vil tage alle vores kort fra hele Horsens med, så hvis der er gader eller kvarterer du vil se gamle billeder fra, er der også mulighed for det.

Tilmelding i klubben på opslagstavlen fra primo januar 2022, rokort eller ring til Frank Miller tlf. 30284894 eller Torben Mikkelsen tlf. 61785993.

Vel mødt

Kom med ud at gå...

Hver søndag fra standerstrygning til standerhejsning går vi – sammen med Neværk Horsens - tur fra Roklubben klokken 10 til ca 12.

Der er ingen tilmelding, medmindre det står i beskrivelsen af turen. Tilmeldingen vil da foregå på rokort.dk, hvor aktiviteten er slået op.

Vi går dels ud fra Roklubben, dels fra en destination, hvortil vi kører i fællesskab, dog altid med start og slut i Roklubben.

Tag gerne lidt varmt at drikke med – og måske noget at sidde på.

I den kommende vintersæsonen ser programmet sådan ud:

Søndags-gå-ture 2021-2022

1. november:	Elbek
8. november:	Planetstien
14. november:	Alrø m frokost (tilmelding)
21. november:	Kærskoven
28. november:	Hansted Skov
5. december:	Klokkedal
12. december:	Sydhavnen + julefrokost (tilmelding)
19. december:	Bygholm Park/byen
26. december:	Yding Skovhøj og Ejer Baunehøj
2. januar:	Bygholm Sø rundt
9. januar:	Trampestien /Vær + Nytårskur (tilmelding)
16. januar:	Sondrup Bakker
23. januar:	"Syv søer" v. Hedensted
30. januar:	Borre Knob
6. februar:	Nørrestrand nord (fugletårnet)
13. februar:	Tønballe
20. februar:	"Wigwam" + Holger Danskes Høj
27. februar:	Nørrestrand øst + guleærter + fastelavnsboller (tilmelding)
6. marts:	Palsgård
13. marts:	Præstegårdsstien/Ousted Kirke
20. marts:	Vejle Fjord + frokost (tilmelding)

Foto: Dorthe Loadster

eRoning

Horsens Roklub vil i vinter kaste sig ud i et ny koncept for ergometerroning – eRoning! Vi har via DIF og DGI's Genstartspulje modtaget midler til at indkøbe projektor, lærred og computer så vi kan blive helt klar til eRoning. eRoning er træning når det passer dig- både alene og sammen med andre roere. eRoning er udviklet af Dansk Forening for Rosport, og er rosportens svar på eSport i et helt nyt univers. Med eRoning får vi adgang til videotræningsprogrammer med en virtuel instruktør, som altid er klar til at træne sammen med os. Der findes færdige træningsprogrammer som varer mellem 30-55 minutter – og et virkelig hårdt på 10 minutter! Men der er også en liste med kortere programmer, hvor man selv kan sammensætte den træning man ønsker. Programmerne er målrettet motionister, hvor alle kan være med og der er garanti for sved på panden

for alle roere. Ud over træningsprogrammerne vil eRoning også tilbyde live fællestræning. Her vil der være mulighed for fællestræning sammen med dygtige instruktører, tidligere landsholdsroere og andre motiverende ro-personligheder.

Vi har via DIF og DGI's Genstartspulje også fået mulighed for at tilbyde 2 måneders gratis medlemskab til roklubben så vi kan få flere medlemmer. Så kender du nogen som burde opleve rosportens glæder, så få dem om at henvende sig til Linda på lindakn80@gmail.com. Yderligere information om opstart følger senere – hold øje med Rokort. Læs eventuelt mere om eRoning på www.eRoning.dk og kom med når vi starter årets indendørssæson!

Linda Kærgaard Nielsen

Kanininstruktion - et spørgsmål om god planlægning

Overskriften signalerer, at kanininstruktion normalt kører på skinner, men sådan er virkeligheden slet ikke. Alene vejret kan vi som roere være noget udfordret af i dagligdagen, men vi har lært at udnytte de muligheder som viser sig.

Instruktion af kaniner i 2020 blev slet ikke som planlagt.

Coronaen kom helt uventet til Danmark den 11. marts, og kom meget på tværs af årets planer om instruktion af nye kaniner. Meget få kaniner blev oplært og frigivet det år.

Vi havde helt droppet offentligt at søge efter nye roere, da vi havde svært ved at se mulighederne for en normal oplæring. Kun egne ikke-uddannede medlemmer og tilløbere blev oplært.

I 2021 havde vi lært at leve i skyggen af coronaen, og satte et program i søen.

Coronaen satte fortsat visse begrænsninger i roklubben i 2021, men indenfor rammerne af begrænsningerne så vi mulighederne, og dem udnyttede vi fuldt ud.

Begrænsningerne var blandt andet, at vi ikke måtte opholde os inde i klubhuset. Al oplæring af de nye kaniner, men også det sociale element med indtagelse af kaffe/brød skulle ske udenfor klubhuset.

Den 8. april havde vi "Åbent hus", hvor vi havde en overraskende stor tilslutning af interesserede roere. Vores plan til den aften var, at de interesserede skulle prøve at bruge ergometre udendørs. De skulle have en information om klubben og om bådparken, og så skulle de på en lille rotur på vandet. I vores plan havde vi ikke helt fået vejret afstemt med det ønskelige. Rotur den aften var slet ikke muligt, da ret kold vind var for dominerende.

Både blev alligevel sat i vandet ved broen på trods af vinden, men bådene forblev ved broen. De nye roere prøvede kræfter med rotag, men også med, hvordan en båd reagerer, når man kommer ned i og op af en båd. Det viste sig, at blive en rigtig stor succes, som kan bruges ved fremtidige "Åbent hus" arrangementer.

Udsigten til kold og blæsende vejr den 8. april gjorde, at kaffe/brød var blevet ændret til Karens hjemmelavede suppe, som heldigvis var blevet opvarmet og tilsat hjemmebakket brød.

Den varme og lækre suppe blev indtaget i bådhallen, hvor vi kunne stå i læ for vinden.

Jeg havde en liste over interesserede roere, og den blev løbende tilrettet. I begyndelsen var der 17 interesserede. Det var lidt over grænsen for, hvor mange vi syv instruktører kunne klare at oplære, men vi forsøgte alligevel. Der vil altid være enkelte, som dropper roning af den ene eller den anden årsag, og det skete også i år. Af de 17 interesserede gennemførte 11, som blev frigivet inden kanindåben den 12. juni. Derudover havde jeg flere interesserede på en venteliste, hvor et par af dem har været på enkelte roture.

Instruktionen er bygget op i moduler. I takt med at instruktionen blev gennemført, gjorde vi alle forskellige erfaringer, og kom med forslag til ting som kunne gøres bedre. Modulerne er derfor blevet tilpasset til fremtidige instruktioner.

Kanindåben blev afholdt den 12. juni. Også den dag var vejret ikke helt, som vi havde ønsket, da der var lidt for meget vind.

Årets dåb var hovedsageligt af 2021-kaninerne, men

også af to ikke-døbte kaniner fra 2019, og to franske kaniner som havde tilegnet sig færdighederne i slutningen af 2020.

Dagen med kanindåb var som sædvanlig rigtig hyggelig, også selv om flere af os blev ret våde.

At der var rigeligt af vind mærkede alle, da vi skulle ro hjem fra Husodde i en ret strid modvind.

Den uønskede mængde af vind, var et tydeligt bevis på, at sådan kan vilkårene også være, når vi bevæger os ud på vandet i en robåd.

Vi betegner årets instruktion som en succes af flere årsager.

Vi noterede os meget tidligt i processen, at selv kulde og regn slet ikke kunne afskrække årets nye

aktive kaniner, og snakken gik meget lystigt blandt kaniner og instruktører, mens vi nød den varme suppe.

Vi noterede os også, at det måske lidt udfordrende vejr har givet et ekstra stærkt kaninhold i 2021.

At kaniner er frigivet medfører ikke, at vi slipper dem, for vi holder øje med dem og opmuntrer dem, så de ikke må føle sig alene i klubben. Det er derfor en stor glæde, når det på Rokort kan ses, hvad de enkelte udfører af romæssige aktiviteter.

At være instruktør må slet ikke sidestilles med et "arbejde". Det er derimod en fornøjelse at oplære andre i at nyde roture på vandet.

Niels Kristian Skou

CORONA retningslinjer vinteren 2021/22.

Den 10. september 2021 kunne vi vinke farvel til de sidste corona-restriktioner, men COVID19 findes stadigvæk. Det er derfor vigtigt at vi alle i klubben følger disse 6 gode råd.

De 6 råd er:

Bliv vaccineret

Bliv hjemme og bliv testet, hvis du får symptomer

Hold afstand

Luft ud og skab gennembræk

Vask dine hænder tit eller brug håndsprit

Gør rent - særligt overflader som mange rører ved

Vibeke Byskov, formand

Ro-digt

*Vi ror og ror på Horsens fjord
for roning kan vi li'
vi ror og ror og ror og ror
men ror os aldrig fri*

*For livets alvor melder sig
så snart vi ikke ror
og ror og ror og ror og ror
på vores smukke fjord*

*Men for en stund bli'r himlen blå
og verden lys og stor
ja alle tager letter pist
når blot vi ror og ror*

*Og ror og ror og ror og ror
på smukke Horsens fjord.
Carsten Norup*

Langdistancekaproning i 2021

Så kom vi endelig i gang med langdistancekaproningen igen. Det har været en lidt svær start og slutning på sæsonen med afbud til løb pga. diverse skader. MEN de løb vi har deltaget i, har været med stor succes!

Det første løb var Lillebæltstysten i Middelfart en skøn aften i juni, hvor Tommy, Carl Johan og Linda fik lov til at mærke glæden ved dønningerne fra de store coasters der går igennem Lillebælt. Det blev til en flot 3. plads på 5 km og en endnu flottere 1. plads på sprintdistancen 250 meter.

Lillebæltstyst i Middelfart, Tommy og Carl Johan.
Foto: Linda Kærgaard

Den bedste nyhed er at vi har fået to af årets kaniner, Jakob og Claus, med på galskaben og vi har haft nogle rigtig gode onsdage med kaproningstræning i 4-åres inrigger. Debuten for kaninerne blev ved Lillebæltstysten i Kolding, hvor der godt nok kun var tre inriggere til start, men der var som altid hård konkurrence. Det var et spændende løb med en lidt usikker rute, en bøjebajer, ømme kroppe, et kald på "Alle vel?" let at forveksle med "Alt vel" (Det er dumt at alle i båden stopper med at ro i et løb...). I sidste ende vandt vi med 4 hundrededele af et sekund! PYHA! Det var godt at kaldet på "Alle vel" blev annulleret så hurtigt! En flot debut for vores seje kaniner!

Lillebæltstyst i Kolding, klargøring af båden. Foto: Ria

Det har været lidt svært for os at stille op i LDK turneringen som fast klubhold, så det er blevet til flere løb med hjælp fra andre klubber. I afdeling 3 afholdt i Svendborg stillede Tommy og Linda op med Niels Iversen fra Aarhus Roklub og fik en 4. plads.

Ved afdeling 4 afholdt af DSR/KVIK i Svanemøllen stillede Linda op med Birgit Bech fra Vejle Roklub og hendes far Gunner Bech fra Roklubben Viking. Det var et hårdt løb med kraftig sydøstenvind og høje bølger. Resultatet blev en flot 3. plads.

Langdistancekapping i Svanemøllen, Gunnar Bech, Birgit Bech og Linda. Foto: Mette Bacher, roinfo.dk

Ved årets sidste afdeling Alssunds Røde Løver i Sønderborg deltog Carl Johan og Linda med Christian Probst fra Humlebæk Roklub. Det blev til endnu et spændende og hårdt løb, denne gang med drilleri af nordenvinden. Resultatet her blev en sejr i 1. division 10 km mix.

Langdistancekapping i Sønderborg, Christian Probst, Linda, Carl Johan. foto: Mette Bacher, roinfo.dk

Vi gale kaproere ser nu frem til en sæson på ergometrene – og så håber vi på at vende stærkt tilbage ved næste års langdistancekappinger – både på landsplan og med Lillebæltsdysterne.

Linda Kærgaard Nielsen

Selfie af artiklens forfatter og Niels Iversen

Perfekt vejr med fladt vand til Lillebæltsdyst i Kolding

Minna – en vårhare på snart 84 år

Af Lars Bak

Som bekendt fik Horsens Roklub for et par år siden en ny 2 års inrigger, som ved en særlig højtidelighed i juni 2019 blev døbt Minna. I Bundproppens efterårsnummer i 2019 – der kan downloades fra klubbens hjemmeside – er gengivet den dåbstale som Gitte Enghild holdt ved den lejlighed, hvor vi samtidig fejrede Minnas 70 års ro jubilæum. Minna har alle årene siden hun var 14 år roet i Horsens Roklub, men hun er først for nylig begyndt at ro med os andre, da antallet af ”gamle” på hendes alder (over 80 år) på det sidste er skrumpet ind, så de ikke længere kan bemane en toer. Bundproppens udsendte satte Minna stævne i roklubben en varm sensommerdag – undertegnede med blok og kuglepen - Minna med en stabel fotoalbum med sort hvide billeder fra hendes ro ungdom – mest 50’erne.

Bundproppen: Minna, én af grundene til at jeg gerne vil snakke med dig i dag er, at du aldrig fik det lovede portræt i Horsens Folkeblad. En anden grund er, at vi pludselig har fået en særdeles kompetent roer med på diverse småture på fjorden.

Minna: Ja, vi har været et hold, der i mange år har roet til Husodde og hjem igen én til to gange om ugen. Men efterhånden er vi kun to tilbage, der kan ro den tur, så jeg roer med jer nu, hvis vi holder turene på Brakøre niveau.

Bundproppen: Ib Vang har fortalt mig, at du er én af de bedste styrmænd klubben har haft. Kan du dy dig for at rette lidt på os, når vi er ude i bådene?

Minna: Man skal lige stikke en finger i jorden, inden man begynder at rette på folk. Der er nogen, der helst ikke vil rettes på. Heldigvis er der mange uøvede, der gerne lytter og lærer. Når jeg siger uøvede, så er det fordi gamle roere kan have indarbejdet nogle dårlige vaner omkring rotagene, og sådanne dårlige vaner er ofte vanskelige at rette op på.

Bundproppen: Jeg har hørt dig sige, at I ikke skiftede i båden nær så mange gange, som vi gør nu om dage. Er der en forklaring på det?

Minna: For det første havde vi ikke så travlt, som I har nu om dage. Vi kunne på en roaften godt nøjes med at ro til Husodde og hjem igen. Nogen gange var det den samme styrmand både ud og hjem, andre gange skiftede vi ved Husodde. Havde man været styrmand den aften, så sørgede man for ikke at være det næste roaften. Du må huske på, at når vi kun roede til Husodde, så var det fordi, vi skulle først hjem fra arbejde, og det var vi mellem 17 og 18. Så skulle vi spise, og så cyklede vi til roklubben, så klokken kunne let blive 19.30 før du var på vandet – det blev lidt mere besværligt efter vi fik børn. Måske var vi ikke så motionsbevidste dengang, som I er i dag. Vi var jo alle i 20’erne og cyklede meget mere end moderne roere gør i dag, så der fik vi masser af motion. Der er jo ikke motion i at sidde styrmand. Nu har jeg i vores snak mest talt om roningen i 1950’erne, da vi var i 20’erne. Da vi blev ældre og mange stiftede familie og fik børn, faldt mange roere fra, hvis ikke begge parter, som hos os, roede.

Bundproppen: Jeg hørte dig sige fornylig, at der var meget uro i båden den dag, hvordan skal det forstås?

Minna: Det er vigtigt, at styrmanden placerer en god roer som tagåre, når ro turen begynder. Jeg hører tit styrmændene sige, at ”I placerer jer bare, som I vil”,

men det er tagåren, der sikrer roen og rytmen i båden, og er den god fra starten, så vil det forhåbentlig forplante sig til de næste tagårer. Fx synes jeg generelt roere i dag har vældig travlt med at rykke i de årer. Sænk for pokker da kadencen – tæl evt. "to kasser øl", når I fører årene frem og efter "øl" skal åren i vandet.

Bundproppen: Jeg kan forstå, I var delt op i en herre og en dame roklub. Det kan nok være lidt vanskeligt at forstå i dag. Fortæl lidt om det.

Minna: På ét af billederne ses indgangen til vores bådhus med to trin ned, hvor vi piger løftede bådene ned til vores lidt interimistiske bådebro, som blev taget ind om vinteren, som også herrerne blev. Begrebet "en bådvoan" eksisterede ikke dengang. På roaftenerne søgte mændene eller herrerne, som de blev kaldt dengang, hen i vores klublokale efter roningen, hvor der var kaffe, kage og meget mere hygge end henne hos mændene. Det siger sig selv! Men det var først efter 1963, at vi måtte ro sammen, sådan var det dengang.

Bundproppen: Det lyder som om I nærmest kun roede til Husodde, I var vel også på nogle længere ture.

Minna: Bestemt. Sæsonens første weekendtur, som altid var pinseturen, gik normalt enten til Hjarnø eller til Batterihagen syd for Snaptun. Begge steder overnattede vi i telt. Og det var selvfølgelig sammen med herrerne, men vi roede ud i hver vores båd. De, der var kærestepar overnattede sammen ellers ikke. På ét af billederne ses vi på besøg hos færgemand Henriksen og hans kone Ester på Hjarnø. De

stod altid med kaffe og kage, når vi var der. Bemærk på billedet hvor unge vi var. På billedet fra færgemanden, hvor vi sidder omkring et bord, ses min datter øverst til højre i billedet og Kaj og mig sidder 4 og 5 fra venstre. Mange af billederne er fra midt i 50'erne og omkring 1960. Dette er fra 1961. Vi var alle i 20'erne, og når vi var mange af sted på pinsetur fx, så var vi mellem 20 og 30 af sted kvinder og mænd. Men gennemsnitsalderen er steget enormt fra dengang til i dag. Godt vi igen er ved at få nogle lidt yngre roere i klubben.

Bundproppen: Når jeg ser dine billeder Minna, så er I jo unge alle sammen. Var der ingen hvidhårede roere, som i dag?

Minna: Næ, ikke som jeg husker det. Måske var der nogle lidt ældre, der roede kaproning på Bygholm Sø, men der kom vi ikke så meget – og de var overhovedet ikke hvidhårede. Jeg husker dog "Lillebror", han var ældre end vi andre, ja han var nærmest en legende i Horsens Roklub.

Bundproppen: Der var vel ikke så mange alternativer til roning om sommeren?

Minna: Nej, dengang var kajak og golf nærmest ikke eksisterende, og tennis var for en anden social gruppe. Dog løb Kaj og jeg orienteringsløb, mest udenfor ro sæsonen. Men vi roere var stort set sammen hele året. Vi travede omegnen af Horsens tynd om søndagen og gik ofte i biografen, hvor vi reserverede en hel række.

Bundproppen: Er det rigtigt, at kaniner først kom på langture på deres andet ro år?

Minna: Hvis du ser det billede af os kaniner på kvindernes bro – vel mindst 20 piger det år og ligeså mange på broen lidt længere mod nord, hvor mændenes kaniner var, så skulle der meget instruktør aktivitet til for at gøre os kaniner til gode roere. Man var kanin en hel sæson og kaninerne dukkede op på ro aftenerne, ikke alle på samme aften, men sådan lidt spredt, og så fik vi én eller to pladser i en båd, hvor der selvfølgelig var en instruktør i båden. Jeg gentager lige: Vi havde ikke så travlt dengang"! Ingen brok over, at der skulle et par kaniner med i en firer eller en enkelt kanin med i en toer. Herregud vi skulle bare en tur til Husodde og hjem igen.

Bundproppen: Din mand Kaj var meget aktiv i klubben og også formand en periode. Han har lagt navn til Kaj P. Engang imellem ligger Minna og Kaj P tæt op af hinanden i bådhallen. Det må da være specielt, at I begge har fået en båd opkaldt efter jer. Jeg husker, da vi døbte Minna og fejrede dit ro jubilæum, det var en særlig dag.

Minna: Ja, det var en dejlig dag med mange roere til stede, hvor jeg blev fejret af roklubben. Både ro jubilæum og båddåb. Og Gitte Enghild holdt en flot tale, som vist nok kan læses i et nummer af Bundproppen.

Bundproppen: Med den gennemsnitsalder vi holder os, ikke bare i Horsens Roklub men overalt i landet, så er det godt vi har bådvogne, kulfiber årer, bevægelige åregange og fiberbåde, som vi relativt let kan skifte i. Jeg fatter ikke, hvordan I fik de både i vandet, kun piger og uden bådvogne. Nu kan jeg faktisk

bedre forstå, at I kun roede til Husodde med tunge træårer og faste åregange.

Minna: Jeg husker engang, hvor vi damer netop havde lagt til broen med en otter. Styrmanden råbte, at vi skulle løfte årerne, men det var kun i siden væk fra broen det skete, og dermed kæntrede båden og alle røg i vandet. Jeg mindes, at vi lå i vandet alle sammen og grinede højt ved den lejlighed.

Bundproppen: Du havde lige en ufrivillig pause en periode, hvor du dog sad styrmand.

Minna: Jeg faldt med min cykel. Nu er jeg frisk igen, og er meget glad for, at I vil have mig med på kaffe-ture og andre småture på fjorden. For de interesserede vil jeg stadigvæk gerne give gode råd om rigtige ro tag, og hvordan du ikke skal bruge ryggen, men bruge dine ben og lår og ikke mindst dine mave-muskler.

Bundproppen: Det har været en fornøjelse at snakke med dig Minna. Jeg håber, du får mange gode roår fremover og fortsat vil være med til at præge os med gode ro manerer – os som gerne vil præges!

Kaninlangtur på Silkeborgsøerne

12. september 2021

Efter nu at have været medlem af klubben et halvårs tid skulle jeg på min første længere rotur, en hel dag. I god tid blev det meldt ud at 300 m svømning er en forudsætning for at komme med på turen, så det måtte vi få klaret et par dage før. Her oplever vi en foreningsledelse, der har styr på tingene; de ved præcis, hvem der mangler svømmeprøven. Vi mødes i Silkeborg roklub med højt humør, medbringende en god madpakke og tøj til al slags vejr! Efter fordeling af folk i bådene og lidt møjsommeligt at have fået bådene i vandet, så går det derud af. Smuk tur på åen ud til søerne.

Efter 5 km har fantastiske planlæggere medbragt morgenkaffe og smurt brød til den første pause. Snakken går godt. Der fødes en idé om, at til næste år tager vi en morgensang med. Efter kaffen og flere fortællinger om tidligere kaninture, begiver vi os på vej ud på næste laange stræk – frem til frokostpausen. Vejsituationen på dagen er ret forskellig. Vi oplever sol, faktisk noget blæst og også regn, heldig nok; for al medbragt tøj kom i spil. Dog krævede det ind til flere stop, for at vi kunne klæde om til den rigtige påklædning. Andre blev bare våde – og tørrede igen. Frokostpausen trængte vi til! Rart at få bagdelen luftet lidt, få kroppen rettet ud, samt at komme på toilet.

En rugbrødsmad bliver helt vidunderlig spise derude i naturen, når kroppen er godt træt og sulten trænger sig på. Her stor TAK til Karen for lidt sødt til ganen, det hjalp virkelig på energien til det sidste ryk, der skulle tages for at komme tilbage til udgangspunktet.

Efter det velfortjente hvil var vi på en afstikker ind i Brillerne, vi sejlede rundt på 2 mindre søer, i læ og i sol, flot natur.

Trætheden begyndte at presse sig på, i hvert fald for mig! Det sidste stykke roede vi i fuld solskin. Der var meget trafik på åen: en del kajakroere, motorbåde og

samtidig med at åen er temmelig smal og snor sig, så kom styrmændene på prøve.

Efter 26 km nåede vi i land ved Silkeborg roklub. Temmelig besværligt at få bådene op og skyllet og tørret af. Så har vi i Horsens gode forhold og plads nok!! Altid godt at komme ud og besøge andre steder, så bliver man glad for det, man har derhjemme. Afslutningsvis igen fantastisk klubånd! Nogen har bagt kage til os alle. Dejlig stund, hvor alle er glade for at have klaret det. Turen blev evalueret med stor TAK til arrangørerne for en veltilrettelagt tur!

Kirsten Hovmøller

Løvfaldstur Hobro – Hadsund – Hobro

Årets løvfaldstur fandt sted 25. – 26. september. På en måde en uheldigt valgt weekend, da mange der gerne ville med var optaget til anden side. Vejrsmæssigt en meget velvalgt weekend, vestenvind om lørdagen og østenvind om søndagen.

Vi var en lille flok der lånte en 4-årsers i Hobro, roede i god medvind mod Hadsund, frokost i den lille hyggelige havn ved Hølet bådelaug.

Det var en ren luksustur: ingen båd læsning, overnatning i 4-sengs værelser med bad og toilet, aftensmad på italiensk restaurant ved vandet, solskin og medvind begge veje. Tak for en god tur!

Ria

Morgen i Hadsund, foto: Ria

Bølgegang i medsø, Fessor, Carsten og Ria. Foto: Vibeke

Rundstykker inden afgang, Vibeke, Fessor, Niels Kristian, Carsten. Foto: Ria

Loppemarked

lørdag den 2. april 2022

Vi afholder vores traditionsrige og meget populære loppemarked lørdag den 2. april 2022.

Coronaen gjorde det desværre ikke muligt at holde loppemarked i 2020 og 2021.

Ved det seneste loppemarked i 2019 havde vi et overskud på ca. 37.000 kr. fra kun en enkelt dags indtægter. Vildt flot! Det kan selvfølgelig kun lade sig gøre, når vi har mange gode lopper og fantastiske hjælpere.

Vores sponsorer har en forventning om, at vi selv er meget aktive ved at opnå ekstra indtægter. Det har vi senest kunnet konstatere ved de igangværende ansøgninger om sponsorbidrag til nye både m.m. En enkelt af disse sponsorer støtter os med 51.000 kr., da vi selv bidrager med det samme beløb ved køb af en enkelt båd.

Lørdag den 6. november er der arbejdsdag. Da bliver bådhallen omdannet til lager for lopper og du kan aflevere dine, din families, venners, naboers og kollegaers lopper i bådhallen.

Kig efter skiltene på væggene i bådhallen og sæt dine ting, hvor det passer bedst. Kan du ikke komme ind i bådhallen, kan du kontakte Niels Kristian på tlf. 29 93 50 33.

Loppemarkedet bliver oprettet på Rokort med tilmelding.

Mange hilsner fra Niels Kristian

TAK TIL VORES ANNONCØRER

GROVE – PSYKOLOGI & SUNDHED
www.brittagrove.dk

Britta Grove
Autoriseret Psykolog
Coach & Supervisor

Nattergalevej 2, 8700 Horsens
Mail: britta@brittagrove.dk
Tlf.: 26 80 13 34

 Medlem af Dansk psykolog Forening - Specialist i psykoterapi

